

Bediüzzaman sizlerle konuşuyor

Ali Karakaş: “Üstad Hazretleri “Ey üç yüz seneden sonraki yüksek asrın arkasında gizlenmiş ve sâkitâne nurun sözünü dinleyen ve bir nazar-ı hafî-i gaybî ile bizi temaşa eden Said’ler, Hamza’lar, Ömer’ler, Osman’lar, Tahir’ler, Yusuf’lar, Ahmed’ler, vesaireler! Sizlere hitap ediyorum” 1 hitabıyla hangi zamana ve kimlere hitap ediyor? Sıkıntılar bitmiyor. Üstadın müjdelediği yüksek asır ne zaman gelecek?”

Müstakbeldeki İnsanlarla Konuşacağım

Üstad Hazretleri genelde Âlem-i İslâm için, özelde ise Nur Talebeleri için çok yüksek müjdeler veriyor. Öyle ki bu müjdeleri “tahmin ederim ki, zannederim ki..” gibi zan ifadeleriyle değil; “yakınım var ki..” “dünyaya işittirecek derecede kanaat-i kat’iyemle derim ki” gibi kesin bilgi ihtiva eden kelimelerle ifade ediyor.

İnanıyoruz ki, bu müjdeler inşallah tahakkuk edecektir. Fakat şartlara, manevî inkişafılara, hizmetlere ve umumî duâların kuvve-i cazibe meydana getirmesine bağlı olarak, plânı kader-i İlâhî’ye ait bu fütuhâtın zamanını da yine kader-i İlâhî tayin ve takdir edecektir.

“Üç yüz seneden sonraki” ifadesinde üç yüz seneden murat hicrî bin üç yüz senesi olduğu kanaatindeyiz. Çünkü Üstad Hazretleri 1200’lü yıllarda doğmuş, 1300’lü yıllarda yaşamış; ama mesajı 1300’lü yılların sonrasına, taa kıyamete kadar uzanan bir zaman dilimini muhatap alıyor. Yani bu sözyle Bediüzzaman, 1300’lü yıllardan itibaren kıyamete kadar gelen zamanların meb’usu olduğunu ilân ediyor.

Fakat Bediüzzaman’ın o günkü muhatapları kendisine kabil-i hitap gelmemiştir.

Bu yüzden şöyle feveran etmiştir: “İşte ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum, müstakbeldeki insanlarla konuşacağım.”2

Bediüzzaman Neden Müstakbel İle Konuşuyor?

Çünkü Bediüzzaman zamanını aşan bir müceddiddir. Onun yüz sene önce Osmanlı'nın çöküşü esnasında söyledikleri ve sözlerindeki hakikat ancak şimdilerde anlaşılmalı ve teslim edilmeye başlanmıştır.

Keza o, yüz sene önce âlem-i İslâm'ı orta çağda tevkif eden altı tane hastalık tesbit etmiş ve bu hastalıkların ilâçlarını da söylemişti. Âlem-i İslâm bu gün hâlâ kendi ayakları üzerine kalkmayı becerememişse, bu gün hâlâ mütegalibe devletlerin oyuncağı olmaya devam ediyorsa, bu gün hâlâ ortaçağda tevkif durumdaysa, bakın inceleyin, bu altı hastalığın aynen devam ettiğini göreceksiniz. Hasta bir beden iyileşmeden ayağa kalkabilir mi?

Çünkü bu gün de, kıyamete kadar gelen zaman dilimlerinde de, âlem-i İslâm'ın hem hastalıklarını teşhis, hem hastalıklarına ilâç Risale-i Nur'dadır.

Bediüzzaman bu sebeple bin üç yüzlü yıllardan sonra gelen Said'lerle, Hamza'larla, Ömer'lerle, Osman'larla, Yusuf'larla, Ahmed'lerle konuşuyor ve onlara ümit aşıyor, şevk aşıyor, can aşıyor.

Bediüzzaman Bütün Müslümanlara Sesleniyor

Bediüzzaman, bulunduğu yeri şöyle konumlandırıyor: “Ey Muhataplarım! Ben çok bağıriyorum. Zira asr-ı salis-i aşrın (yani on üçüncü asrın) minaresinin başında durmuşum, sureten medenî ve dinde lâkayt ve fikren mazinin en derin derelerinde olanları camiye dâvet ediyorum.”³

Bediüzzaman hicrî on üçüncü asrın minaresinin başından kıyamete uzanan bir sesle bütün Müslümanlara sesleniyor. Bu sesle Bediüzzaman kıyamete kadar gelen zamanların, yani bin dört yüzlü yılların, bin beş yüzlü yılların görevlisi bulunduğunu ifade ediyor.

Risale-i Nur hizmetleri bu gün dün olduğu gibi sırren tenevveret sırrıyla, ama bütün şaaşasıyla devam ediyor. Risale-i Nur evet Türkiye'den çıkmış; ama bu gün Türkiye sınırlarını aşmış, altmıştan fazla dile çevrilmiş, birçok ülkede okunan, dersleri yapılan, üzerinde tezler hazırlanan, kitaplar yazılan bir dünya klâsiği haline gelmiş. Milyonların imanını kurtarmaya devam ediyor.

Yeri gelmişken ifade edelim: Bu genç Said'lerden, Hamza'lardan, Ömer'lerden, Osman'lardan, Yusuf'lardan, Ahmed'lerden şanlı bir grup dün Ankara'da Gençlik Şöleninde buluştu. Üstadlarının müjdesini iliklerine kadar duymuşlar, doymuşlar ve

Üstadlarının yoluna baş koymuşlardı. Şanlı gençlere binler tebrikler, teşekkürler!

Elbette Cennet-asa bir baharı getirecek hizmetler sıkıntısız, problemsiz olmayacaktır. Fakat bütün sıkıntılara rağmen bu gün, düne nazaran daha fazla ümitvar olacak sebabimiz vardır. Elhamdülillahi aza min fazl-i Rabbi.

Dipnotlar:

1- Eski Said Eserleri, Münâzarât, s. 260.

2- A.g.e., 302.

3- Eski Said Eserleri, Münâzarât, s. 261